

((VAR)) حلال همه مشکلات داوری نیست

شروع دعواهایی تازه در فوتبال ایران

وصال روحانی

روزنامه نگار

شروع هفته سیزدهم لیگ برتر فوتبال کشور بلافاصله پس از دربی «همچون همیشه بدخیم» تهران اگرچه حواسها را چندان از وقایع شهراورد دور نمی‌کند، اما قدمی دیگر در راه رسیدن به پایان نیم فصل اول است. نیم فصلی که

دستاوردهای فنی آن اندک و حاشیه‌ها و سر و صدایش فراوان بود. دو بازی دیروز (دوشنبه) و حتی هر ۶ مسابقه‌ای که امروز برگزار می‌شود، تحت الشعاع مسأله استفاده از VAR در امر قضاوت دربی ۱۰۲ پایتخت قرار خواهد داشت. حداقل حسن بهره‌گیری از این سیستم ویدیویی در این مسابقه این بود که ثابت شد گلایه‌های سایر کشورها و فدراسیون‌های بهره‌مند از این امکانات صحیح بوده و

اگرچه این فناوری قسمتی از مشکلات راحل می‌کند اما معضلاتی اضافی را می‌آفریند و بر میزان تفرق آرا می‌افزاید. این اولین بار در کل تاریخ برگزاری لیگ‌های ایران بود که از سیستم VAR برای داوری آن استفاده شد و مطمئناً اگر این امر روزی تداوم یابد و تعداد بازی‌های قضاوت شده براساس امکانات VAR فزونی گیرد، به نقطه‌ای خواهیم رسید که سایر کشورهای استفاده‌کننده از این سیستم

به آن رسیده‌اند. به این نقطه و نتیجه که VAR حل‌کننده همه مشکلات داوری نیست و فقط از حجم و تعداد آنها می‌کاهد و در جای خود ایراداتی اضافی و مختص به خود را به وجود می‌آورد. بحث فقط بر سر پانته‌ای اعلام شده به سود آنها در واپسین دقایق دربی ۱۰۲ نیست بلکه با ازدیاد استفاده از این سیستم، آرای چندگانه‌ای را شاهد خواهیم بود که تیم‌های حاضر در میدان را عاصی و وارد

دعواهایی تازه خواهد کرد. مجادلاتی که در زمان باب نبودن «کمک داور ویدیویی» وجود نداشت و بحث‌های موجود به لغزش‌های انسانی و به واقع اشتباهات احتمالی داوران منحصر می‌شد. نمی‌دانیم از چه زمانی استفاده از VAR در لیگ کشورمان عمومیت خواهد یافت اما این اتفاق هر زمانی که بیفتد، نه دوران آرامش بلکه نقطه شروع دعواهایی جدید و بیش از گذشته در فوتبال ما خواهد بود.

وقتی بی‌اخلاقی هدف اصلی دربی است

دریبل نکن
هلش بده!

حامد جیروودی

روزنامه نگار

دربی دیداری است که خصوصیات منحصر به فرد خود را دارد. مسابقه‌ای بین دو تیم هم‌شهری که هر کدام طرفداران پرشماری دارند و می‌خواهند هر طور که شده برابر رقیب دیرینه‌شان به پیروزی برسند. این موضوع و کری‌های کنار آن، فضایی جذاب را به وجود می‌آورد که در همه جای دنیا طرفدار دارد. البته دربی در کشورهایی که سطح فوتبال پایین‌تری دارند هم یک بازی خاص به شمار می‌رود. مثل دربی استقلال و پرسپولیس که رسانه‌های آسیایی و حتی جهانی هم به طور ویژه آن را دنبال می‌کنند. چه آنکه در سال ۱۳۹۴ و طبق آماریکه

منتشر شد، دربی پایتخت، بیست و چهارمین دربی برتر جهان نام گرفت. با این حال، سؤالی که در ذهن بسیاری وجود دارد، این است که چرا دربی سرخابی‌های پایتخت، بازی فنی جذابی از آب در نمی‌آید و معمولاً حاشیه و درگیری

و بیانیه و شکایت است که در این مسابقه به چشم می‌آید؟ مثل دربی ۱۰۲ که به نظر می‌رسد با حضور کمک داور ویدیویی در شرایط بهتری دنبال شود ولی VAR خود به منشأ اصلی درگیری‌های دو تیم بخصوص پس از بازی تبدیل شد و آنها همدیگر را به انجای مختلف به اینکه پشت‌شان به جایی گرم است، متهم کردند! اتهامی غیر اخلاقی که می‌تواند دلایل مختلفی در به وجود آمدن آن مؤثر باشد.

یکی از این دلایل، قانون سقف بودجه‌ای است که در این فصل از فوتبال ایران گذاشته شده اما چون شفافیت کافی درباره آن وجود نداشته، تیم‌ها یکدیگر را به عدم رعایت آن متهم کرده‌اند. فضایی که باعث بیشتر شدن تنش‌ها در فوتبال ایران شده و تبعات آن در پیش و پس از دربی به وضوح مشاهده شد. اما این قانون درست تدوین نشده، تنها دلیل پر حاشیه بودن دربی و درگیری‌های عجیب کنار آن نیست. برای پی بردن به کنه ماجرا، کافی است نتایج دربی‌های مشابه را مرور کنید. دربی میلان که در آن دو تیم مشهور این شهر برابر هم قرار می‌گیرند، مسابقه‌ای بزرگ در ایتالیا و فوتبال جهان است که معمولاً بسیار جذاب از آب در می‌آید. مسابقه‌ای که در چهار بازی اخیر با نتایج ۱-۰، ۱-۰، ۲-۰، ۳-۰ و ۳-۰ صفر به برتری رسیده و یک بار هم النصر مسابقه با اینکه میلان بیانیه‌ای صادر کرده باشد به گوش نرسیده است. اصلاً چرا راه دور برویم. در همین نزدیکی خودمان و در لیگ برتر عربستان، الهلال و النصر دو تیم پرطرفداری هستند که دربی ریاض را برابر هم برگزار می‌کنند. در سه بازی اخیر این دو تیم، دو بار الهلال با نتایج ۲-۰ صفر و ۳-۰ صفر به برتری رسیده و یک بار هم النصر ۲-۲ به پیروزی رسیده اما تقابل آنها حاشیه‌عجیبی را در بر نداشته است. علت اینکه در این دربی‌ها، حاشیه‌ای به وجود نمی‌آید این است که در تقابل این تیم‌ها، مسائل فنی و فکر برتری تاکتیکی، ۹۹ درصد فکر تیم‌ها را به خود مشغول می‌کند اما دربی سرخابی‌ها، چون دو تیم از بار فنی تقریباً تهی هستند و حرف خاصی در داخل زمین ندارند، تمام زور و توان خود را به کار می‌برند تا در مسائل حاشیه‌ای بر حریف خود غلبه کنند و اینگونه است که بی‌اخلاقی حرف اول را در دربی تهران می‌زند. بین تیم‌هایی که فقط واژه «فرهنگی - ورزشی» را پیش از نام خود دیک می‌کشند و در زمین به جای دریبل، به فکر هل دادن هم هستند!

ملال‌آور در زمین، پرحرارت در بیرون زمین

شکایت مهم‌تر از فوتبال!

ابوالفضل جلالی به خاطر شادی تحریک‌آمیز گل مقابل هواداران پرسپولیس پس از گل یامگا شکایت کرده. پس از شادی گل صالح حمدانی بود که گولسیانی با او درگیر شد. البته فرشاد فرجی هم با ابوالفضل جلالی پس از شادی او مقابل تماشاگران پرسپولیس درگیر شد که باشگاه پرسپولیس ویدیوی شادی گل حمدانی را منتشر کرد. در طرف مقابل استقلال هم بیکار ننشسته و از یحیی گل محمدی (سرمری پرسپولیس)، افشین پیرانی (سرپرست پرسپولیس)، شهاب زاهدی، سعید صادقی، محمدحسین کنعانی‌زادگان، امید عالیشاه و گئورگی گولسیانی (بازیکنان پرسپولیس) بابت رفتار تحریک‌آمیز و غیر ورزشی به کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال شکایت کرد. شکایت از بازیکنان پرسپولیس به این دلیل بود که کنعانی‌زادگان در دو مورد مقابل استقلال‌ها بزه کرده و حرکات موزون انجام داده و یک علامت توهین آمیز با انگشتان دستش نشان داده. یک مورد پس از گل عالیشاه بود و یک مورد هم پس از پایان بازی. علاوه بر کنعانی‌زادگان استقلال از زاهدی و نعمتی به دلیل شادی گل با پیراهن امید عالیشاه و همچنین نشان دادن یک علامت توسط زاهدی با دستش شکایت کرده است. نوع شادی گل عالیشاه هم از سوی استقلال‌ها توهین‌آمیز و تحریک‌آمیز تلقی شده. ظاهراً استقلال از گولسیانی هم به دلیل پرتاب آب دهان به سمت صالح حمدانی شکایت کرده که این شکایت آخری ممکن است برای گولسیانی گران تمام شود. استقلال هم روز جمعه ویدیوی شادی گل کنعانی‌زادگان، زاهدی، نعمتی و عالیشاه را منتشر کرد. به این ترتیب جنگ دربی هنوز تمام نشده و وارد فاز شکایت‌ها شده. اگر استقلال و پرسپولیس مهارت شکایت‌نویسی خود را در مستطیل سبز می‌گذاشتند، دربی ۱۰۲ تا این حد از کیفیت پایینی برخوردار نبود.

سمیه مهدی پور

روزنامه نگار

سرخابی‌های پایتخت دربی بی‌خاصیت و زشتی را رقم زدند اما تقابل آنها هر اندازه که در بیرون زمین بی‌رمق و ملال‌آور بود، در بیرون زمین پرحرارت و عجیب دنبال شد. آنها بعد از مسابقه نشان دادند که بیشتر از فوتبال بازی برای تقابل رسانه‌ای و شکایت آماده شده‌اند! آتش به اندازه‌ای شور شد که کری‌هایی که پیش‌تر از هواداران پرسپولیس و استقلال به گوش می‌رسید، بعد از دربی ۱۰۲ بازیکنان، مربیان و حتی مدیران دو باشگاه شنیدیم. بلافاصله پس از پایان دربی بود که جنگ شکایت و اعتراض شروع شد. تا این لحظه پرسپولیس و استقلال بعد از دربی مجموعاً ۱۳ بار شکایت کرده‌اند که از موقعیت‌های دو تیم در دربی بیشتر است! مسأله‌ای که نشان می‌دهد مدیران و معاونان حقوقی این باشگاه‌ها به مراتب کار خود را بهتر از بازیکنان تیم‌ها انجام داده‌اند! عوامل استقلال و پرسپولیس هم ۱۶ بار علیه یکدیگر و تیم داوری مصاحبه کردند که باز هم گوی سبقت را از فرصت‌های خطرناک دو تیم ربود. تا این لحظه پرسپولیس از سیدحسین حسینی، صالح حمدانی و ابوالفضل جلالی (بازیکنان استقلال)، جواد نکونام (سرمری استقلال)، علی سامره (سرپرست استقلال)، محمد نوازی (مری استقلال) و سعید اکبری (مدیر رسانه‌ای تیم بزرگسالان استقلال) شکایت کرده است. همچنین ظاهراً پرسپولیس از خداداد افشاریان رئیس کمیته داوری هم شکایت کرده که البته دلیل این افشاریان حساسی عجیب است چرا که افشاریان در VIP شادی انجام نداد اما یک نفر روی کولش پرید و حتی افشاریان برنگشت تا او را ببیند و این اتفاق بی‌خبر افتاد. پرسپولیس از سیدحسین حسینی هم مثل دیگران به‌خاطر مصاحبه شکایت کرده اما از صالح حمدانی و

ZOOM

لورفتن حاشیه‌ها در موبایل

بعد از پایان دربی تصویری از حرکات برخی بازیکنان حاضر در این مسابقه توسط هواداران دو تیم پخش شد که این فیلم‌ها بیشتر با موبایل ضبط شده بود و البته از دید دوربین‌های تلویزیونی پنهان ماند. در بعضی از ویدیوها کاملاً مشخص بود که ۳ بازیکن پرسپولیس به سمت هواداران استقلال رفتند و ۴ استقلالی هم مشابه همین کار را با هواداران پرسپولیس انجام دادند. ضمن اینکه یکی از نیمکت‌نشینان استقلال حرکت زشتی را مقابل نیمکت پرسپولیس انجام داد که اصلاً جای دفاع ندارد. شاید اگر این ویدیوها نبود، بازیکنان به راحتی خبر رسانه‌ها را تک‌تیب کرده و منکر رفتار خود می‌شدند، اما حالا شرایط فرق کرده و حداقل در بازی‌های مهم مثل دربی تمام بازیکنان و مربیان زیر ذره‌بین هستند. فیلم‌ها و ویدیوهایی که از دربی منتشر شد، ماهیت بعضی از بازیکنان و اعضای کادر فنی را هم مشخص کرد و حداقل اینکه آنها نمی‌توانند دم از اخلاق و اخلاق‌گرایی بزنند.

سه بازی راحت برای سه تیم مدعی بعد از شهراورد
شهراورد بدون تفکر برد

گرفتن از دیگر مدعیان بخصوص سپاهان، به شهراورد فکر می‌کرد، به سکوها نگاه می‌کرد و اینکه فقط بازنده نباشد، نه برنده باشد. پرسپولیس‌ها که توانستند با یک گل پیش بگیرند، باز هم تفکر برد نداشتند، مثل اغلب بازی‌های هفته‌های گذشته که آنها روی اتفاقات سه امتیاز را کسب کردند، شاگردان یحیی گل محمدی آنقدر ضعیف بودند که حتی از تک گلی که به ثمر رسانده بودند، نتوانستند محافظت کنند چرا که اگر به برد در این بازی فکر می‌کردند، قطعاً به تک گل بسنده نمی‌کردند. تساوی دربی در حالی رخ داد که سپاهان دیگر مدعی این دوره از رقابت‌ها، حریفش را با سه گل از پای درآورد و برای بار چندم، برای دیگر تیم‌ها خط و نشان جدی کشید. حالا هر سه تیم مدعی در هفته سیزدهم بازی‌های راحتی دارند، هر سه تیم با تیم‌هایی بازی خواهند کرد که در نیمه پایین جدول رده‌بندی قرار دارند و پیروز این بازی‌ها می‌تواند همچنان مدعی باقی بماند. سپاهان میهمان هوادار خواهد بود که این روزها فقط می‌بازد، پرسپولیس میهمان قهرمان قهرمان یعنی استقلال خوزستان است که اتفاقاً با بازی‌های خوبی که انجام می‌دهد، نتیجه لازم را نگرفته است و در نهایت استقلال به مصاف نساجی خواهد رفت که این تیم هم اوضاع خوبی ندارد و فقط یک پله با قهر جدول فاصله دارد.

پرسپولیس در شرایط روحی بدی قرار داشت و آسیا را در مرحله گروهی از دست داده بود. ضعف‌های هر دو تیم از نظر فنی هم کاملاً مشخص بود، استقلال با کمبود بازیکن از اول فصل مواجهه بوده و پرسپولیس در خط دفاع و حمله شرایط خوبی نداشت. از همه مهم‌تر اینکه هر دو تیم هفته گذشته را با ناکامی تقریبی سپری کرده بودند. استقلال صدرنشین در مقابل فولاد به بن‌بست خورد و ۲ امتیاز از دست داد و پرسپولیس هم با وجود برد مقابل هوادار به خوبی نشان داد که تیم همیشگی نیست و این برد نمی‌توانست دل هواداران را قرص کند. با وجود این به نظر می‌رسد دلایل تکرار نتیجه تقریباً همیشگی در شهراورد این فصل از رقابت‌ها، این موارد نبود. با همه این ضعف‌ها، هم استقلال و هم پرسپولیس به خوبی می‌دانستند که نتیجه مساوی برای هر دو تیم ضرر خواهد بود و این نتیجه به نفع تیم مدعی سپاهان که حالا به نظر می‌رسد می‌تواند خیلی راحت قبل از پایان نیم فصل خودش را به صدر برساند، تمام خواهد شد. اما باز هم شهراورد با تساوی به پایان رسید. تنها دلیل این تساوی را باید در تفکر هر دو تیم جست‌وجو کرد. به استقلال و نه پرسپولیس بخصوص در این شهراورد تفکر برد نداشتند. استقلال به جای فکر کردن به کسب سه امتیاز و فاصله

شهراورد نیم فصل اول بیست و سومین دوره لیگ برتر هم همانطور که پیش بینی می‌شد با تساوی به پایان رسید و البته مثل اکثر بازی‌های هر دو تیم استقلال و پرسپولیس در این بازی هم هر تیم یک گل وارد دروازه حریف کردند، اما همچنان خبری از برد نبود. سابقه تساوی در شهراورد تهران، طولانی است و البته این چیزی نیست که هواداران از تیم‌شان انتظار دارند. در این دوره از بازی‌ها هم مشخص بود که تساوی محتمل‌ترین نتیجه است، چرا که هم استقلال و هم پرسپولیس در شرایط ویژه‌ای قرار داشتند. طی گزارش‌هایی نوشتیم که با وجود قرار گرفتن این دو تیم در بالای جدول و در جمع مدعیان، با نگاهی موشکافانه و دقیق‌تر متوجه می‌شویم که نه استقلال و نه پرسپولیس نتوانسته‌اند مثل سال‌هایی که به قهرمانی رسیده‌اند، مقتدر و با قدرت خود را نشان دهند. استقلال قبل از دربی با اما و اگرهای فراوان در صدر جدول بود و البته پرسپولیس هم در رده چهارم جدول بود. استقلال با یک بازی بیشتر از سپاهان و پرسپولیس فقط سه امتیاز از تیم دوم یعنی سپاهان بیشتر داشت و هر لحظه جایگاهش تهدید می‌شد.